

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 289/2015-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. júla 2015 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Lawyer Partners a. s., Prievozská 37, Bratislava, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Chabadová, s. r. o., Pri starej prachárni 13, Bratislava, konajúcou prostredníctvom konateľky a advokátky Mgr. Ľubice Pavelkovej Chabadovej, ktorou namieta porušenie svojho základného práva domáhať sa ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Veľký Krtíš v bližšie neidentifikovaných konaniach vedených v registri Ro, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Lawyer Partners a. s., o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. júna 2015 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Lawyer Partners a. s. (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“) v bližšie neidentifikovaných konaniach vedených v registri Ro, pretože napadnuté konania nie sú premietnuté v petite sťažnosti. Tieto konania uvádza sťažovateľka len v odôvodnení sťažnosti, v splnomocnení pre advokátku a v prílohe k sťažnosti (spolu ďalej aj „napadnuté konania okresného súdu“).

2. Sťažovateľka v predostretej argumentácii (už mnohonásobne a pravidelne sa opakujúcej, pozn.) *inter alia* konštatuje, že 31. marca 2006 a 24. júla 2006 doručila okresnému súdu „*žaloby na vydanie platobných rozkazov*“, ktoré v zmysle § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku urobila elektronickými prostriedkami, podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona (t. j. zákona č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Okresný súd jej podania neprijal, preto sa sťažovateľka obrátila so sťažnosťou na ústavný súd.

3. Ústavný súd nálezom sp. zn. II. ÚS 148/08 z 24. júna 2008 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru neprijatím jej podania z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom. Okresnému súdu prikázal konať vo veci podania sťažovateľky z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

4. Sťažovateľka ďalej uviedla, že «*Okresnému súdu Veľký Krtíš doručil opätovne podania, o ktorých Ústavný súd... rozhodol vyššie citovaným Nálezom* (podania boli zaregistrované pod sp. zn. 3 Ro 277/2013, sp. zn. 3 Ro 81/2013, sp. zn. 3 Ro 114/2013,

sp. zn. 3 Ro 275/2013, sp. zn. 3 Ro 266/2013, sp. zn. 3 Ro 270/2013, sp. zn. 3 Ro 269/2013 a 8 Ro 287/2013, pozn.). *V súlade s vysloveným názorom tohto súdu mal a má sťažovateľ za to, že účinky podania zostali zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania, t. j. s účinnosťou ku dňu 24. 7. 2006... Okresný súd Veľký Krtíš sa nestotožnil s tvrdením sťažovateľa, že ide o „znovudoručenie“ návrhov na vydanie platobných rozkazov podaných na tento súd dňa 24. 7. 2006... Preto vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku a zároveň sťažovateľa poučil, že v prípade jeho nezaplatenia konanie zastaví. Konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil. Sťažovateľ sa vo veci odvolal.».*

5. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) svojimi uzneseniami potvrdil zastavenie napadnutých konaní okresného súdu s odôvodnením, že sťažovateľka žiadnym spôsobom hodnoverne nepreukázala svoje tvrdenie o totožnosti návrhov na začatie konania z 24. júla 2006 s návrhmi doručenými okresnému súdu v roku 2013. Sťažovateľka sa domáhala ochrany svojich práv i podaním dovolaní proti uzneseniam krajského súdu, ktoré však dovolací súd odmietol.

6. Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„... Základné právo spoločnosti Lawyer Partners a. s... domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s právom na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Veľký Krtíš porušené bolo.

... Okresnému súdu Veľký Krtíš prikazuje, aby na základe týchto podaní pokračoval v konaniach (príloha menný zoznam konaní tejto sťažnosti).“

7. Sťažovateľka sa domáha tiež priznania finančného zadostučinenia a náhrady trov konania.

II.

8. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

9. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Ústavný súd po preskúmaní predmetu tejto sťažnosti a v kontexte aj svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podanej sťažnosti je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú uplatnila už v predošlých sťažnostiach, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období, s úplne totožnou argumentáciou, ako to je aj v prípade tejto sťažnosti. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii a skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj v prípadoch predošlých, dospel ústavný súd k záveru, že vzhľadom na to, že sťažovateľke sú notoricky známe dôvody odmietnutia

sťažností v úplne rovnakých prípadoch a ustálený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku v závislosti od použitej argumentácie bez relevantných zmien, nie je preto potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade tejto sťažnosti. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s odôvodnením svojich predchádzajúcich rozhodnutí (I. ÚS 498/2014, I. ÚS 555/2014, I. ÚS 653/2014, II. ÚS 151/2014, II. ÚS 335/2014, II. ÚS 509/2014, II. ÚS 643/2014, II. ÚS 714/2014, II. ÚS 826/2014, II. ÚS 69/2015, II. ÚS 149/2015, III. ÚS 446/2014, III. ÚS 535/2014, III. ÚS 681/2014, III. ÚS 39/2015, III. ÚS 55/2015, IV. ÚS 294/2014, IV. ÚS 334/2014, IV. ÚS 348/2014...), ktoré skončili odmietnutím úplne rovnakých a opakujúcich sa sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na svoje už citované rozhodnutia.

11. V kontexte s už uvedeným ústavný súd už iba dodáva, že právna zástupkyňa sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahlcuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už vopred vedomá, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2015